

Ποιοι Είμαστε (Μπροσούρα)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτή η μπροσούρα εκδόθηκε από την ομάδα [Αλληλεγγύη](#) τον Μάη του 2016, στη Λευκωσία.

Περιεχόμενο

Ποιοι είμαστε.

Αλληλεγγύη για μια πλουραλιστική, οικολογική, φεμινιστική, αντι-καπιταλιστική και διεθνιστική αριστερά με αυτοδιαχείριση!

Η Αλληλεγγύη, είναι το πλουραλιστικό, φεμινιστικό και αντι-καπιταλιστικό δίκτυο μιας οριζόντιας οργάνωσης που δημιουργούν μαζί ακτιβιστές που αγωνίζονται στους τομείς της εργασίας, της θέσης της γυναίκας, των ΛΟΑΤΙ, του δικαιώματος στην αντίρρηση συνείδησης, της ειρήνης και της οικολογίας.

Η κοινωνική απελευθέρωση, πραγματοποιείται με την διάλυση των σχέσεων εξουσίας του καπιταλιστικού συστήματος και συγχρόνως με την καταπολέμηση των σχέσεων κυριαρχίας που αναπαράγονται στην καθημερινή ζωή.

Υπό αυτή την έννοια, η Αλληλεγγύη ενώ αγωνίζεται γενικά ενάντια στο σύστημα, παράλληλα κάνει προσπάθειες για την καταπολέμηση όλων των ειδών των σχέσεων κυριαρχίας που δημιουργούνται στην καθημερινή ζωή.

Το σύστημα δεν είναι μια κεντρική εξουσίας η οποία συγκεντρώνεται σε ένα μοναδικό σημείο, αλλά το σύνολο των ηγεμονικών δυνάμεων που περιβάλλει όλους τους χώρους διαβίωσης μας και τις κοινωνικές και προσωπικές σχέσεις μας και αναπαράγεται μέσα από αυτές.

Η Αλληλεγγύη, ενώ αγωνίζεται ενάντια στον καπιταλισμό, την ίδια στιγμή στοχεύει να δημιουργήσει πρακτικές χειραφέτησης απέναντι στις σχέσεις κυριαρχίας και εξουσίας στις οποίες είμαστε εκτεθειμένοι ακόμα και στον πιο μικρό χώρο διαβίωσης μας.

Η Αλληλεγγύη, δεν περιορίζει την πάλη ενάντια στο σύστημα των σχέσεων κυριαρχίας με έναν απλό αγώνα στον πολιτικό χώρο.

Η Αλληλεγγύη, παράλληλα με τις οικονομικές και κοινωνικές της αριστεράς, συγχρόνως ανέλαβε την υπαρξιακή ευθύνη που δημιουργείται από τις ηθικές, πολιτισμικές και πνευματικές αξίες και οι προσπάθειες για να μετατραπεί η ζωή στο 'αυτή τη στιγμή' στο 'τώρα' βασίζονται στην αντίληψη ότι η επανάσταση δεν είναι απλά ένας στόχος, ένα γεγονός που πρέπει να επιτευχθεί, αλλά παράλληλα η αλλαγή της καθημερινής ζωής.

Η Αλληλεγγύη ως πλουραλιστική οργάνωση των ακτιβιστών που αγωνίζονται στους εν λόγω τομείς, βάζοντας απόσταση μεταξύ των αξιών της εξουσίας, του ανταγωνισμού και των παραδοσιακών αξιών στο βόρειο τμήμα της Κύπρου, υπερασπίζεται την ενότητα των αντι-καπιταλιστικών δυνάμεων με στόχο την δημιουργία μιας βάσης ενός εναλλακτικού αριστερού αγώνα.

Ο αγώνας όπως και σε διάφορες χώρες του κόσμου έχει διάφορες μορφές, έτσι και στην χώρα μας θα αναδειχθεί σε διάφορους τομείς.

Ο αγώνας για τα δικαιώματα των εργαζομένων, ο αγώνας αυτών που ζουν στην Κύπρο για ταυτότητα και για ειρήνη, ο αγώνας για την απελευθέρωση των γυναικών και των ατόμων ΛΟΑΤΙ, ο αγώνας για επιβίωση των φτωχών, των μεταναστών και των προσφύγων, ο οικολογικός αγώνας για την φύση...

Η Αλληλεγγύη ενώ κινείται σε μια αντι-καπιταλιστική βάση, από τη μια συνδέει όλους αυτούς τους αγώνες με το καπιταλιστικό σύστημα και από την άλλη θέτει στο προσκήνιο την αντίσταση σε κάθε είδος σχέσεις κυριαρχίας.

Η διοργάνωση και η οργάνωση της Αλληλεγγύης, διαμορφώνεται από εν λόγω ηθικές και πολιτικές ανησυχίες.

Η πάλη ενάντια στις μορφές κυριαρχίας και στην καπιταλιστική εξουσία, είναι επίσης μια πάλη ενάντια στις αρχές που κωδικοποιεί το σύστημα.

Ως εκ τούτου, δεν πρέπει να παλέψουμε ενάντια σε αυτό που είμαστε εναντίων με τις δικές τους τις αξίες και συνήθειες, αλλά με τις αξίες και τις πρακτικές τις οποίες επιθυμούμε να υπάρχουν στο κόσμο και την ζωή που ονειρευόμαστε.

Για αυτό τον λόγο, η Αλληλεγγύη, διαμορφώνει την οργάνωση της με την αντίληψη «θέλουμε μια οργάνωση ίδια με τον κόσμο που θέλουμε, μια οριζόντια οργάνωση στη βάση μη γραφειοκρατικών αξιών, των αξιών του πλουραλισμού, της συμμετοχής, του μη ανταγωνισμού και φιλελεύθερων αξιών.

Η Αλληλεγγύη διαμορφώνει μια οργάνωση όχι με την λογική της ιεραρχίας από κάτω προς τα πάνω ή από πάνω προς τα κάτω και της επιβολής, αλλά δημιουργώντας οριζοντιότητα από τα κάτω προς τα κάτω.

Η Αλληλεγγύη υιοθετώντας την έννοια της φιλελεύθερης αριστεράς, και υποστηρίζοντας ότι όπως αναπτύχθηκαν οι σχέσεις της κυριαρχίας στις προ-καπιταλιστικές κοινωνίες έτσι θα αναπτυχθούν και στις κοινωνίες μετά τον καπιταλισμό, τονίζει ότι η στάση ενάντια στον καπιταλισμό δεν σημαίνει κατ' ανάγκη στάση ενάντια στην κυριαρχία και ότι η στάση ενάντια στην κυριαρχία δεν σημαίνει κατ' ανάγκη στάση ενάντια στον καπιταλισμό.

Απορρίπτει τις οικονομικές, πολιτικές και στρατιωτικές σχέσεις κυριαρχίας που σχημάτισε στο βόρειο τμήμα της Κύπρου η Τουρκία και στηρίζει τον συνολικό αγώνα των Τουρκοκυπρίων ενάντια στην κατοχή και τις σχέσεις κυριαρχίας που δημιουργήθηκαν πριν και μετά την κατοχή.

Υπερασπίζεται την αύξηση της αλληλεγγύης μεταξύ όλων των εθνικοτήτων που ζουν στην Κύπρο για μια ενωμένη Κύπρο και είναι ενάντια σε όλες τις σχέσεις κυριαρχίας που είναι έξωθεν επιβεβλημένες.

Υπό αυτή την έννοια, η Αλληλεγγύη θεωρεί σημαντικό τον αγώνα ενάντια στην κυριαρχία του ανθρώπου επί του ανθρώπου, την κυριαρχία των αντρών επί των γυναικών, την κυριαρχία του κράτους επί της κοινωνίας, την κυριαρχία των πλουσίων επί των φτωχών, της κοινωνίας επί της φύσης, μιας εθνικής ομάδας επί άλλης εθνικής ομάδας, των αποικιακών δυνάμεων επί άλλων λαών, των γηραιότερων επί των νέων.

Η Αλληλεγγύη υποστηρίζει ότι ο αγώνας εναντίον των σχέσεων κυριαρχίας, μπορούν να υπερβληθούν μόνο με τρόπους όπως τοπικά και οριζόντια κοινωνικά δίκτυα αυτοδιοίκησης.

Σε μια εποχή που ολοένα εντείνεται η οικολογική λεηλασία, η ανισότητα των φύλων, η φτώχεια, η καπιταλιστική εκμετάλλευση οι σχέσεις εξουσίας και κυριαρχίας σε όλους τους τομείς, καθεστώς στο βόρειο τμήμα της Κύπρου το οποίο στηρίζεται την κατοχή, την αφομοίωση και μια ψεύτικη ευημερία, έχει χάσει κάθε νομιμότητα.

Είναι βέβαιο ότι η πολιτική που θα δημιουργήσει το μέλλον πρέπει να είναι μια κίνηση βασισμένη στις αριστερές αξίες.

Σε μια εποχή που στο βόρειο τμήμα της Κύπρου η ενωμένη πάλη και η εναλλακτική δημιουργία της αριστεράς δεινοπαθεί και που κυριαρχεί ο κατακερματισμός, η Αλληλεγγύη έχει στόχο να συμβάλει στο κοινωνικό αγώνα προκειμένου να δημιουργηθεί ένα κοινό έδαφος για έναν αντι-καπιταλιστικό ενιαίο αγώνα.

Η ανάπτυξη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, στο βόρειο τμήμα της Κύπρου αλλά και σε όλο το νησί θα πραγματοποιηθεί με τη διάδοση και την ενσωμάτωση της πλουραλιστικής κουλτούρας της αλληλεγγύης της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Η βασική φιλοσοφία της αλληλεγγύης είναι η συλλογικότητα! Δηλαδή «Όλα όσα μοιραζόμαστε είναι όλα όσα χρειαζόμαστε για να αλλάξουμε τον κόσμο!"

Η Αλληλεγγύη διαμορφώνει την προοπτική του αγώνα της στην βάση των ακόλουθων βασικών αρχών:

Οικολογία:

Η βάση της οικολογικής κρίσης, πηγάζει από τις σχέσεις της σημερινής παραγωγής και κατανάλωσης. Η Αλληλεγγύη, τονίζοντας την σημασία του αγώνα της κοινωνικής οικολογίας και εξετάζοντας την σχέση μεταξύ της κοινωνίας και της φύσης, υποστηρίζει ότι η εν λόγω σχέση η οποία είναι μια μορφή εξουσίας και εκμετάλλευσης, πρέπει να αλλάξει και να δημιουργηθεί εκ νέου. Υπό αυτή την έννοια, η λύση στην οικολογική κρίση απαιτεί ρήξη με τις υπάρχουσες σχέσεις παραγωγής και κατανάλωσης.

Φεμινισμός:

Η αντρική κυριαρχία, χρησιμοποιώντας το ηγεμονικό σύστημα και όλα τα εργαλεία της εξουσίας ενισχύει τις ανισότητες με βάση το φύλο. Η Αλληλεγγύη η οποία είναι ενάντια στην ιεραρχία μεταξύ των ταυτοτήτων του κοινωνικού φύλου, της εξουσίας, της καταπίεσης και την περιθωριοποίησης, αγωνίζεται για την ισότητα των φύλων. Η Αλληλεγγύη γνωρίζει επίσης ότι οι ρόλοι των δύο φύλων που παράγονται από το πατριαρχικό σύστημα κυριαρχούν υπέρ των ανδρών. Σε αυτό το σημείο, η Αλληλεγγύη που αγωνίζονται στηριζόμενη στην επίκριση της πλεονεκτικής θέσης που παράγει η αντρική ηγεμονία, υποστηρίζει ότι είναι εφικτός τόσο ένας άλλος γυναικείος ρόλος όσο και αντρικός. Είναι μια πραγματικότητα ότι οι φτωχοί, οι καταπιεσμένοι και όσοι ανήκουν σε μια μειονότητα είναι τα θύματα των σχέσεων κυριαρχίας. Ωστόσο, οι γυναίκες και τα άτομα ΛΟΑΤΙ που έχουν υποστεί διακρίσεις και ανισότητα με βάση το φύλο είναι δυο φορές θύματα της κατάστασης. Ο φεμινιστικός αγώνας, περιλαμβάνει τον αγώνα για ισότητα και ελευθερία κατά της ανδρικής κυριαρχίας, είτε είναι με την μορφή του καπιταλισμού ή και του милитарισμού.

Ελευθεριακός σοσιαλισμός:

Σε αντίθεση με την εμπειρία του αυταρχικού και γραφειοκρατικού «σοσιαλισμού» του παρελθόντος, η Αλληλεγγύη υιοθετεί την παρακάτω αντίληψη ενός συμμετοχικού, ελευθεριακού και αντι-αυταρχικού σοσιαλισμού. Με την αντίληψη ότι αν δεν υπάρχει ελευθερία δεν υπάρχει ισότητα και αν δεν υπάρχει ισότητα δεν υπάρχει δικαιοσύνη, ο σοσιαλισμός πρέπει να βασίζεται στις αρχές της κοινωνικής ισότητας, της δικαιοσύνης και της ελευθερίας. Υπό αυτή την έννοια, η Αλληλεγγύη, είναι υπέρ του σοσιαλισμού από τα κάτω, δηλαδή του σοσιαλισμού που δεν είναι μιλιταριστικός και αυταρχικός που είναι φιλελεύθερος, του σοσιαλισμού που συσταθεί με τη συμμετοχή, την αυτό-οργάνωση των μαζών, τον πλουραλισμό και τη δημοκρατία.

Αυτοδιαχείριση:

Ενάντια στην μονοδιάστατη οργάνωση του έθνους-κράτους που βασίζεται στην κυριαρχία της γραφειοκρατίας και των τάξεων, της φυλής, του φύλου, η απελευθέρωση της κοινωνίας και η πραγματική αυτοδιαχείριση των λαών θα πραγματοποιηθεί με την οργάνωση μιας κοινωνικής ζωής βασισμένης στις αρχές της αυτοδιαχείρισης.

Επίσης, πρέπει να θεωρηθεί ως ένας τρόπος ζωής φεντεραλισμού και ομοσπονδιακής κουλτούρας. Η γραφειοκρατική ηγεμονία σε τοπικό / επαρχιακό επίπεδο της κεντρικής αρχής, μπορεί να διαλυθεί μόνο με την φεντεραλιστική προσέγγιση η οποία δεν θα αποκλείει κάθε στρώμα της κοινωνίας.

Η Αλληλεγγύη, στοχεύει στην οργάνωση των επί μέρους τομέων της ζωής μέσω επιτροπών και συνελεύσεων, και αγωνίζεται για μια ελευθεριακή κοινωνική δομή η οποία θα εξαπλωθεί από τοπικό σε εθνικό επίπεδο μέσω συμμετοχικών και πλουραλιστικών, ισότιμων, δημοκρατικών μοντέλων οριζόντιας οργάνωσης.

Αντι-καπιταλισμός:

Ο νεοφιλελευθερισμός που είναι η σημερινή μορφή και το περιεχόμενο του καπιταλισμού, οδηγεί τον πλανήτη μας σε μια ολική εξαφάνιση, οικονομικά με την εμβάθυνση της αδικίας και της ανισότητας με βάση το φύλο και την τάξη, πολιτιστικά με την διάβρωση της κοινωνικής και ατομικής ηθικής, από άποψη δημοκρατίας με την δημιουργία μια νέας πίεσης και δύσκολους μηχανισμούς, και από άποψη οικολογίας με την επιτάχυνση της εκμετάλλευσης της φύσης.

Όχι μόνο της ανθρωπότητας αλλά και για τη σωτηρία του πλανήτη μας, πρέπει να υπερασπιστούμε τον αντικαπιταλιστικό αγώνα τόσο σε τοπικό όσο και σε διεθνές επίπεδο.

Η Αλληλεγγύη απορρίπτοντας τις σχέσεις που βασίζονται στην φιλανθρωπία ως αντιμετώπιση της φτώχειας και της ανεργίας που αυξάνεται μέρα με τη μέρα, στηρίζει την ίση και δίκαιη κατανομή ενάντια στην καπιταλιστική οικονομία και τα δημόσια κοινά οικονομικά μοντέλα που δεν στοχεύουν το κέρδος (συνεταιρισμοί, ανταλλαγές κλπ) και απαιτεί την ανάπτυξη αυτών των μοντέλων.

Η Αλληλεγγύη θεωρώντας ότι οι αγώνες για δικαιώματα και ελευθερίες στους διάφορους τομείς πρέπει να περιέχουν αντι-καπιταλιστικό περιεχόμενο και απαιτήσεις και υποστηρίζει ότι οι μορφές αντίστασης πρέπει να είναι συντονισμένες στη βάση ενός αντι-καπιταλιστικού αγώνα.

Διεθνισμός:

Η Αλληλεγγύη, ενάντια στον εθνικισμό, τον ρατσισμό, την πατριαρχία και τον μιλιταρισμό, έχει ως αρχή της την διεθνιστική αλληλεγγύη των λαών, των κοινωνικών κινημάτων και της εργατικής τάξης, καθώς και την αρχή της κοινής διασυννοριακής πάλης, θεωρεί ότι ο αγώνας ενάντια στον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό, θα επιτευχθεί με τους αγώνες όχι μόνο σε τοπικό επίπεδο αλλά και τους κοινούς παγκόσμιους αγώνες.

Ειρήνης και Φεντεραλισμός:

Η ειρήνη στη χώρα μας, την περιοχή μας και τον κόσμο μας είναι η πιο επείγουσα ανάγκη μας. Η Αλληλεγγύη δεν θεωρεί ότι η ειρήνη στην Κύπρο είναι απλά μια υπογραφή σε ένα σχέδιο λύσης. Η ειρήνη είναι ένα πολιτικό, κοινωνιολογικό και ταξικό ζήτημα. Η ειρήνη θα είναι το αποτέλεσμα του κοινού αγώνα και της προσπάθειας αυτών που ζουν στο νησί, αγώνας που συντελέστηκε με τις αρχές της ισότητας και της δικαιοσύνης.

Η ειρήνη στην Κύπρο, πέρα από ένα νομικό κείμενο, θα πρέπει να αντιπροσωπεύει μια νέα τάξη πραγμάτων στην οποία θα περιλαμβάνονται τα διάφορα στρώματα της κοινωνίας. Ως εκ τούτου, η Αλληλεγγύη πιστεύει ότι η ειρήνη δεν πρέπει να αφηθεί στο μονοπώλιο των «ηγετών» και ότι η πραγματική ειρήνη μπορεί να επιτευχθεί μέσω κοινών εμπειριών και κοινού αγώνα. Υπό αυτή την έννοια, η αντιμετώπιση των περιόδων συγκρούσεων στο παρελθόν, θα βοηθήσει στην αντιμετώπιση και των πόνων που για χρόνια η κοινωνία κάνει πως δεν βλέπει.

Μόνο σε αυτή την περίπτωση, η ειρήνη μπορεί να οικοδομηθεί στη βάση μιας πολιτικής κουλτούρας που βασίζεται στα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία.

Η ειρήνη είναι επίσης όχι μόνο ένα φαινόμενο μεταξύ των κατοίκων της Κύπρου, αλλά ένα υπαρκτικό φαινόμενο που θα πρέπει να δημιουργήσει ο άνθρωπος με την κοινωνία, τη φύση και με τον ίδιο του τον εαυτό.

Αντι-μιλιταρισμός:

Ενάντια στον εξολοθρευτικό, μονοδιάστατο μιλιταρισμό, ο οποίος στηρίζεται στην υποβολή και την υπακοή και δημιουργεί μη αναστρέψιμες βλάβες, προκειμένου να διατηρήσει την κυρίαρχη τάξη των εθνών-κρατών, θα πρέπει να δημιουργηθεί μια μη αυταρχική μορφή διακυβέρνησης που να βασίζεται στις αρχές της ισότητας, της δικαιοσύνης και της ελευθερίας, όπου δεν θα υπάρχει η κουλτούρα της έχθρας.

Υπό αυτή την έννοια, η Αλληλεγγύη είναι παράλληλα η προσπάθεια για έναν κόσμο χωρίς βία και μια κοινωνικής τάξης πραγμάτων όπου δεν αναπαράγεται η βία. Για το σκοπό αυτό, η Αλληλεγγύη, όταν τάσσεται υπέρ της αδελφικότητας των λαών, της ζωής, της φύσης, της ειρήνης, εναντιώνεται σε κάθε κράτος και σύστημα κυριαρχίας που στηρίζεται στην δύναμη και στην αντίληψη της «ασφάλειας» που έχει δημιουργηθεί για την συνέχιση αυτής της ανδροκρατούμενης τάξης πραγμάτων και αγωνίζεται ενάντια σε οποιοδήποτε μιλιταριστικό εργαλείο που χρησιμοποιείται με στόχο τον έλεγχο δημιουργώντας βία, καταπίεση και φόβο.

[Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Μπροσούρες, Αλληλεγγύη \(Ομάδα\), Gay Pride, Καταστατικά, Δεκαετία 2010-2019, 2016, Λευκωσία \(Βόρεια\)](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο

Cyprus Movements Archive

Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:brochures:dayanisma:about>

Last update: 2025/07/15 13:46

